

Šlechtické rody známých Rožmberků, Eggenberků a Schwarzenberků, které Červený Dvůr založily a využívaly pro svoji zábavu a odpočinek, vytvořily u Českého Krumlova úžasné místo, krásný zámek s rozsáhlým parkem. Jak by se dnes asi dívaly na to, že se v tomto úžasném místě budou se svojí minulostí vypořádávat lidé, kteří mají problémy s alkoholem, drogami

nebo závislostí na hracích automatech. Když se procházíte okolo nově zrekonstruovaného zámku, ve kterém léčebna sídlí, a vkročíte do nekonečného zámeckého parku, dýchne na vás atmosféra pohody, klidu a pozitivní energie. Okamžitě si řeknete, že tady byste chtěli žít. Samozřejmě ne jako pacient. I když možná ano. Protože tady by vám dokázali pomoci. A právě ta pomoc v boji s jedním z největších nepřátelů dnešní doby, dělá toto místo ještě krásnější.

Jak jste tady dlouho, Davide?

Já jsem tady teď 3. týden, z toho jsem byl čtyři dny na detoxu, z detoxu jsem rovnou přestoupil na oddělení C, kde jsem se rovnou zapojil do programu.

Jaké jsou Vaše první dojmy?

Je tady krásně, je to pro mě po tom vězení takové vyklidnění, kde si upevňuji svoje cíle a myslím, že mi to zde dobře připraví na zařazení do normálního života.

Jak jste se o možnosti léčby dozvěděl? Co vás přivedlo k tomu, abyste po ukončení výkonu trestu šel do léčebny?

Tím prvním určitě bylo to, že jsem na sobě chtěl pracovat. Rozhodl jsem se už ve výkonu trestu, že do nějaké léčebny půjdu. Kontaktoval jsem skrze naší sociální pracovník spolek Lighthouse a sociální pracovníci léčebny a domluvil si termín nástupu. Směřoval jsem ho k mému podmíněnému propuštění. Ten hlavní důvod byl jednoduchý. Nechci už prostě brát drogy a chci normálně žít a fungovat.

Když se teď vrátíme trochu do minulosti, jak velký byl u Vás problém s drogami a proč jste vůbec začal drogy brát?

Moje problémy s drogami začaly někdy v 16 letech, kdy jsem poprvé zkusil pervitin. Ta vlastní závislost jako taková se projevila tak po dvou letech, když jsem

si uvědomil, že jsem závislý. Drogy jsem potkal ve společnosti, do které jsem se dostal a bohužel jsem je vyměnil za sport, kterému jsem se v té době hodně intenzivně věnoval. Hrál jsem 6 let hokej, 4 roky lakros, chvílku basket, dodnes vlastně zůstávám u sportů, jako je kolo nebo snowboarding.

Proč vymění člověk drogy za sport?

Já jsem měl rád adrenalinové sporty, pro mě to byl do určité míry adrenalin. Vlastně jsem vyměnil ten adrenalin ze sportu za to, co mi dávaly drogy. Na drogách jsem páchal trestnou činností, a to pro mě byl také adrenalin. První osoba, která mě přivedla do kontaktu s drogou, byla moje tehdejší přítelkyně, se kterou jsem v 16 letech chodil. Ona už tenkrát brala a s ní jsem drogu vyzkoušel poprvé.

Trestná činnost byla také ten druh adrenalinu, který jste potřeboval?

Ano, byla. Majetková trestná činnost, krádeže, vloupání. To mi prostě přinášelo adrenalin.

Byl tam tedy opravdu ten adrenalin, když jste poprvé vykradl nějaký byt nebo dům? Dostavilo se to, co jste od toho čekal?

Ano, bylo to tam. Když jsem poprvé něco spáchal, tak jsem si posunul výš svojí laťku. Ten adrenalin byl v tom, že jsem se dostal někam dál, kde jsem předtím ještě nebyl. Chtěl jsem pak zase o další kus dál. U mě důvodem nebyly peníze, ale právě ten adrenalin, to, že jsem na chvílku byl někým jiným.

Jak dlouho jste žil s přítelkyní, která Vás k drogám přivedla? Byl to jen krátkodobý vztah nebo dlouhodobý a drogy byly společným zájmem?

Byli jsme spolu asi čtyři roky. Někdy v 18 letech jsem odešel z domova, abych rodinu nenarušoval tím, že jsem drogy bral, že jsem domů chodil zfetovaný.

Pak jste tedy byl odsouzen a přišlo vězení. Nastoupil jste rovnou do věznice v Ostrově?

Ne, já jsem nastoupil do výkonu trestu do věznice na Pankráci, protože bydlím v Praze. Z nástupního oddělení mě poté eskortovali do Ostrova. Já už jsem byl s výkonem trestu smířený, už jsem věděl, že do toho kriminálu půjdu. Měl jsem vlastně naplánováno, že v tom kriminále se sebou začnu něco dělat. Abych se z toho všeho dostal, protože jsem si moc dobře uvědomoval, co se děje. Ale bylo to silnější, než já. O nějaké léčbě jsem uvažoval už od samého začátku. V Ostrově nad Ohří jsem byl asi půl roku na běžném udělení. Jako drogově závislého mě potom

umístili na 9 měsíců na specializované oddělení pro drogově závislé. Tam se mnou udělali opravdu obrovský kus práce. Měl jsem tam 12 hodin prevence relapsu, absolvoval jsem sociálně-psychologický výcvik, právní minimum, zdravotědu. Nasbíral jsem spoustu pochval, řešil jsem se sociální pracovníci exekuce. Jezdil jsem také s výchovným terapeutem na primární přednášky pro žáky základních a středních škol. To mi hodně dalo. Když jsem mluvil před těmi dětmi, tak jsem si spoustu věcí zase uvědomoval. Viděl jsem, že určitě i ty děti si z toho hodně vzaly. Myslím si, že v tomhle jsem udělal dobrou věc.

Styděl jste se za sebe, když jste stál před dětmi ve škole a mluvil o tom, co se stalo? O tom, jak jste se dostal k drogám a páchal trestnou činnost?

Určitě jsem se styděl. A je potřeba se stydět. Každý by si to měl vyzkoušet, aby si uvědomil, co všechno dělal, jak se na něho ostatní dívají a vlastně aby i viděl, že ta jeho zkušenost může zase někomu pomoci.

Jak to probíhalo ve vězení dál, když jste absolvoval toxikologické oddělení?

Poté jsem byl přemístěn na běžné oddělení. Dostal jsem se na pracoviště s volným pohybem, kde jsem se staral o koně. Byl jsem tam jako ošetřovatel. Ten čas mi začal zase úplně jinak utíkat. Byl jsem vlastně každý den dopoledne mimo věznic, což pro mě bylo určitě takové vysvobození. I když jsem pracoval zadarmo, tak jsem byl velmi rád, protože ten trest utíkal úplně jinak.

Co pro Vás bylo nejhorší ve výkonu trestu?

Když se teď na to dívám s odstupem, tak vlastně pro mě to vězení byla obrovská ztráta času. To bylo asi to nejhorší. Vnímám jsem to neustále a pořád jsem si říkal, co všechno jsem mohl za tu dobu venku dokázat, co jsem mohl zvládnout, jak jsem si mohl zařídit život, zaplatit si svoje dluhy, které jsem měl.

Byl výkon trestu pro Vás tím, co jste potřeboval, aby Vás v životě nastartovalo jiným směrem?

Ano, byl. Zastavil mě. Zastavil mě a bylo to potřeba. Vyřešil jsem si ve vězení všechny svoje problémy. Zařídil jsem si ambulantní léčbu, mám zařízené bydlení, práci. Uvědomil jsem si, co jsem provedl, že jsem jednal špatně a že to prostě nebylo vůbec dobře.

Dá se tedy říct, že kdybyste se do výkonu trestu nedostal, tak byste nedovedl udělat všechny ty změny? Přineslo Vám vězení tedy možnost svůj drogový život

skončit a začít nový?

Ano, dá se to tak říct. Dnes mi dochází, že kdybych tenkrát, než jsem se do vězení dostal, si sedl se svojí rodinou, nebo kdybych si došel do nějaké poradny, kdybych si o tom s někým promluvil, tak bych to možná zvládnul a nemusel bych se dostat až tam.

Je potřeba se obrátit na odborníky, pokud je člověk v takové situaci, ve které jste byl i Vy? Tedy páchá trestnou činnost a bere drogy?

Já myslím, že určitě. Je potřeba se v takové situaci obrátit na odborníky a jistě by se hodně věcí vyřešilo rychleji a mnohem lépe.

Zůstaňme chvilku ještě u těch odborníků. Co pro Vás znamenalo toxi oddělení ve věznici v Ostravě?

Nemůžu říct vůbec nic špatného. Na toxi v Ostrově jsem si uvědomil ze všeho úplně nejvíc. Udělal jsem tam největší kus práce sám se sebou. Uvědomil jsem si, jaká jsou moje největší rizika, kde mám hladinu v pití alkoholu, aby mě to nepouštělo dál k drogám. Udělal jsem tam spoustu práce s dluhy, takže i dluhy se pro mě staly něco, co se dá řešit. Celé to prostředí tam na mě působilo velmi pozitivně. Myslím, že jsem využil těch 9 měsíců ke spoustě věcí, které mi v životě pomohly. Jsem rád, že jsem ten čas jen neproležel nebo jen tak neodseděl.

Důležité pro Vás určitě bylo podmíněné propuštění, které Vám umožnilo nástup do léčebny a pokračování v tom, co jste ve věznici začal. Jak jste se na něj připravoval, co všechno jste pro něj udělal?

Abych řekl pravdu, tak jsem se na podmíněné propuštění připravoval vlastně celý trest už od samého začátku. Přemýšlel jsem nad tím, co budu potřebovat, nad vším, co mi může pomoci a prakticky pořád jsem něco dělal proto, abych byl na jednání u soudu a život po propuštění připravený co nejlíp. Je to nepopsatelný pocit, když vám soudkyně u soudu řekne, že jste podmíněně propuštěni. I když jsem věděl, že mám pouze jeden den venku a pak okamžitě nastupuji do léčebny, tak jsem věděl, že jsem se dal tou cestou, kterou jsem si určil. Takže pro mě podmíněné propuštění bylo strašně důležitým okamžikem a jsem rád, že jsem tu šanci dostal.

Když jste stál před soudem při jednání o podmíněném propuštění, jak jste se cítil? Bylo to takové, jak jste očekával nebo to bylo spíš horší? Nebo jste si říkal, že jste se nemusel připravovat úplně na všechno, že to bylo zbytečné?

Byl jsem připravený úplně na všechno, takže mě tam nic nepřekvapilo. Nic mě nevyvedlo z míry. Byl jsem rád, že jsem se pečlivě připravoval. Šel jsem k soudu s tím, že jsem udělal maximum, že jsem na sobě fakt dlouho a pořádně pracoval a že takhle to má být. Bylo to takový, jaký jsem čekal.

Padl ze strany soudu nějaký komentář toho, co jste se sebou udělal?

Ano, to určitě. Státní zástupce i paní soudkyně jasně řekli, že jsem toho spoustu udělal a že ty věci měly smysl. Viděl jsem v tu chvíli, že ten čas, který jsem tomu věnoval, byl smysluplný. Každý, kdo ten čas sám sobě ve vězení věnuje, tak má mnohem větší šanci se potom dostat z vězení dřív. Ale musí na sobě makat a musí to myslet vážně. Není to zadarmo.

Výkon trestu a rodina je určitě obrovské téma. Co pro Vás rodina znamenala a znamená?

Pro mě je moje rodina na prvním místě a samozřejmě i má dcera. Rodina je pro mě hrozně důležitá. Vracím se k ní a vím, že na mě čekají a že mě doma potřebují.

Co Vás čeká v těch dalších měsících, které v léčebně budete? Co očekáváte, jak to vlastně celé dopadne?

Já jsem šel do léčebny proto, abych si co nejvíc snížil všechna rizika, která mě mohou ve vztahu k drogám potkat. Teď budu mít tři čtyři měsíce na to, abych na sobě pracoval ještě líp a zažil a zafixoval si to, co jsem všechno doteď zvládl. Při pobytu na toxikologickém oddělení ve věznici v Ostrově jsem se také naučil, že je potřeba, abych byl co nejlépe připravený na lidi, které budu venku potkávat. Víím, že se

nevyhnu všem, se kterými jsem v minulosti třeba drogy bral nebo páchal trestnou činností. Vracím se totiž do stejného místa, kde jsem žil. Můj cíl je to zvládnout a teď makám na tom, abych si ho co nejvíc upevnil. To je pro mě výsledkem pobytu

tady v léčebně. Po ukončení léčby okamžitě nastoupit do práce, potom mě samozřejmě čeká splácení dluhů. A ambulantní léčba. Nechci nic podcenit. Věřím, že se co nejdřív zvládnou zapojit do normálního života.

Když člověk vyjde z vězení nebo z léčebny, tak se bude většinou potkávat se svojí minulostí. Jak jste se Vy na to připravil?

Já jsem o tom hodně přemýšlel. Všechny své známé a lidi, které jsem měl okolo sebe, jsem si vytrídil. Ty, se kterými jsem páchal trestnou činností a bral drogy, jsem jednoznačně odřízl. A jsem přesvědčen, že s nimi nesmím komunikovat a stýkat se s nimi. Jsem rád, že mi zůstali kamarádi, které znám od mala nebo které znám z jiných období svého života, než bylo to drogové. S těmi jsem byl v kontaktu. Hned jsem si také změnil telefonní číslo a odpojil se od Facebooku, protože Facebook je na tyto věci strašně nebezpečný. Zůstalo mi nějakých pět šest lidí, kteří žijí své normální životy. Ti mi zůstali a já věřím, že i já budu žít ten normální život. Uvědomil jsem si, že pokud chci začít žít jiný život, než ten předchozí, tak ho nemůžu žít s těmi lidmi, se kterými jsem ho žil.

Někdo si teď možná říká, že jste dokonalý, jak to máte všechno perfektně naplánované a nalinkované.

Tak to určitě v žádném případě nejsem. (smích)

Je Vám 29 let a ve 30 vlastně začnete svůj nový život. Možná by se dalo říct, že už můžete bilancovat ten svůj starý, dřívější život. Jistě můžete říct, že jste toho opravdu hodně zažil.

Já si moc dobře uvědomuji, co mám za sebou, protože o tom neustále přemýšlím a pořád se to z té hlavy nedaří úplně dostat. Každopádně bych chtěl takové ty běžné věci. Vybudovat si nějaké svoje vlastní zázemí, najít si novou ženu a s ní si pořídit další dítě. Myslím si, že je na to ve 30 pořád dost času, že tu šanci mám a

budoucnost tam v každém případě vidím. Budu se muset ještě také zbavit svých dluhů a samozřejmě všech temných stínů minulosti.

Jakou ženu byste chtěl najít?

Jakou ženskou?(smích) No určitě aby byla hodná, měla ráda naše děti, abychom spolu vycházeli. Taky aby byla pracovitá a usměvavá.

Jsme teď v léčebně v parku, je nádherné počasí. Koukáme na fontánu, na rybníček, je tady mnoho stromů, zpívají tady spousty ptáků, celá léčebna je nádherně opravená. Klienti ve vězení nám častokrát říkají, že nepůjdou do léčebny, protože je to jen další kriminál. Co byste vzkázal?

Já jsem si také myslel, že léčebna bude více uzavřená. Ale jsem strašně překvapený. Je tady nádherné prostředí, absolutní pohoda, volný pohyb. Já třeba chodím každý den večer před večeří běhat tady do parku. Můžu si bez problémů zaběhat čtyři a půl kilometru. Podniká se tady spoustu aktivit. Za těch pár týdnů, co jsem tady, už jsme například jeli vodu. Náplň dne je opravdu bohatá, máme různé speciální terapie, komunity, volnou tribunu. Máme rajony, spoustu dalších povinností, které musíme řešit, takže vlastně se člověk kolikrát ani celý den nezastaví. Má pořád co dělat a ani nemá čas přemýšlet nad tím, jestli to utíká nebo neutíká. Ten den je pryč velmi rychle a je plný všeho, co člověk běžně dělá, co potřebuje. Každý den máme také rozcvičku, stává se v 5:55.

Není to tedy tak, byste byl celý den zavřený a pouze plnil striktní a pevně nastavení vnitřní řád?

Povinnosti se samozřejmě musí plnit. Jak už jsem říkal, máme rajony a další běžné činnosti. Ale je zde spoustu aktivit, které vás dovedou nabít a ukázat vám, co všechno v životě může mít obrovský smysl a co vám může v tom životě něco dát. Koná se toho spoustu také mimo léčebnu. Byli jsme například na Vltavě, kde jsme na raftech čistili kus Vltavy. Nebo jsem zvládl 15km běh na místní horu Kleť. Léčebna také pořádá s ostatními podobnými zařízeními triatlonový závod, kde se běhá, plave a jezdí na kole. Takže i na to se moc těším, protože se určitě přihlásím a budu léčebnu reprezentovat.

Takže to není v žádném případě další kriminál?

No, to určitě ne! Je tady velká volnost. A já ji rád využívám, abych neseděl jen na pokoji, jdu si raději zaběhat a snažím se být co nejvíc venku a užívat si té svobody, kterou jsem ve vězení neměl.

Nekoukají se ostatní pacienti v léčebně na Vás skrze prsty?

Určitě ne. Nejsem tady sám. Je tady víc lidí, kteří byli ve výkonu trestu. Někteří jsou tady dobrovolně, jiní třeba mají nařízenou léčbu soudně. Se všemi vycházím velmi dobře, je tady dobrá parta lidí. Úžasný je také personál. Sestřičky jsou usměvavé, příjemné. Dokážou okamžitě pomoci s jakýmkoliv problémem, který máte nebo na který narazíte. Můžete za nimi kdykoliv přijít a poradit se a projednat s nimi svůj problém. Což ve vězení častokrát nešlo.

Předčila léčebna Vaše očekávání?

Velice mile mě to tady překvapilo.

Pokud byste měl vzkázat něco ostatním odsouzeným, kteří měli problémy s drogami a uvažují, nebo možná i spíš neuvažují, o tom, že je potřeba se léčit a myslí si, že to zvládnou sami.

Je jedno, zda je někdo ve výkonu trestu poprvé nebo již poněkolidkráté. Pokud se sebou něco chce udělat, tak se musí nejdřív pořádně zamyslet sám nad sebou. Netrpí jen on sám, ale trpí především jeho okolí a jeho rodina. Každý, kdo měl problémy s drogami nebo alkoholem, tak by si určitě měl vyzkoušet a projít léčbou. Jak ve vězení, tak i po propuštění, protože takových pozitivních věcí je v životě závislého člověka hodně málo a je jich strašně moc potřeba.

Věříte si, Davide, že, to dáte?

Věřím si. Věřím. Víím to.

Děkujeme za Váš čas a držíme Vám moc palce.